

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/148/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122456553
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Pastieriková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6122456553.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiány Pastierikovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Dany Šiffalovič, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zast. ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: ČSOB Poistovňa, a.s., Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 31 325 416, o zaplatenie 1.670,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti II. a III. výroku rozsudku Mestského súdu Bratislava III č.k. B1-40Cb/108/2022-69 zo dňa 23.06.2023 v spojení s opravným uznesením č.k. B1-40Cb/108/2022-85 zo dňa 14. novembra 2023 a opravným uznesením č.k. B1-40Cb/108/2022-179 zo dňa 18. októbra 2024, takto

rozhodol:

- I. Krajský súd v Bratislave II. a III. výrok rozsudku Mestského súdu Bratislava III č.k. B1-40Cb/108/2022-69 zo dňa 23.06.2023 v spojení s opravným uznesením č.k. B1-40Cb/108/2022-85 zo dňa 14. novembra 2023 a opravným uznesením č.k. B1-40Cb/108/2022-179 zo dňa 18. októbra 2024 mení tak, že Žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť istinu 1.190,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.190,- eur od 08.07.2022 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. (II. výrok) Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. (III. výrok)
- II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) I. výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 480,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 480 eur od 08.09.2022 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. výrokom vo zvyšku súd žalobu zamietol.
- III. Žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42,52 %.

Rozhodol tak s poukazom na §§ 427 ods. 1, 2, 442 ods. 1, 2, 443, 788 ods. 1 zák. č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník (ďalej len OZ), §§ 4 ods. 2 písm. b), 11 ods. 2, 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len zákon o PZP), §§ 149, 153 ods. 1, 2, 3 255 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že žalobou podanou dňa na Okresnom súde Banský Bystrica sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia istiny 1.670,- eur spolu s úrokom z omeškania

vo výške 5 % ročne zo sumy 1.670,- eur od 08.07.2022 do zaplataenia, titulom uplatnenej náhrady škody, ku ktorej malo dôjsť dňa 05.06.2021, kedy došlo k dopravnej nehode, spôsobená na vozidle EČV: V.. K vzniku škody došlo prevádzkou vozidla, ktoré bolo v čase nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného. Poškodený dal vozidlo opraviť a nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 23/2021, na základe ktorej si žalobca prenajal vozidlo BMW740xD, za nájomné vo výške 170,- eur/deň a za jednorazový poplatok za pristavenie 30,- eur.

V zmysle protokolu o prenájme bolo vozidlo dané do užívania dňa 10.06.2021; nájom trval od 10.06.2021 do 28.06.2021 až do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu. Poškodený postúpil svoju pohľadávku na žalobcu zmluvou zo dňa 29.06.2021. Žalovaný listom zo dňa 22.06.2022 oznámil žalobcovi, že ukončil šetrenie udalosti a poskytol 1.590,- eur, pričom nepriznal nájom za 7 dní prenájmu vozidla. Dňa 24.06.2022 poskytol žalobcovi plnenie. Poukázal na rozhodnutie KS BA 13Cob/116/2018, KS Žilina 13Cob/110/2017, 11Co/187/2019, OS BA I 27Cb/39/2012. Spolu s istinou si uplatnil aj úrok z omeškania počnúc dňom 22.06.2022.

Dňa 07.11.2022 rozhodol Okresný súd Banská Bystrica platobným rozkazom č.k 9Up/1040/2022. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že nárok na náhradu škody vzniká len po dobu opravy. Dobu po oprave nemožno považovať na nutne vynaložené náklady. Z faktúry vyplýva, že služba bola dodaná dňa 21.06.2021. Žalovaný vykonal prieskum v čase riešenia a zistené ceny prenájmu boli nasledovné: Scuderia Rent 130 eur, MKcar 85 eur, 65 eur, 55 eur, rovnaké vozidlo ako bolo požičané Scuderia Rent - 130 eur. Poukázal na rozsudok NS ČR 25Cdo 232/2012, 25Cdo 3911/2007.

Žalobca sa k podanému odporu vyjadril tak, že žalovaný akceptoval sumu 130,- eur, pričom vychádzal z cenníkov za prenájom vozidiel rovnakého typu. Účelovo skúmal vzorku trhu s čo najnižšou výškou denného nájmu. Žalobcom prenájaté vozidlo síce patrí do vyššej triedy vozidiel ako poškodené vozidlo, výška prenájmu však bola stanovená s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného vozidla, keďže žalobca nemal k dispozícii vozidlo rovnakej triedy. Predložil cenník v okrese Žilina Havana cars - 200 eur bez DPH, BD Bavaria Žilina - 170,- eur bez DPH. Cenník autopožičovne sa odvíja od dĺžky prenájmu. Poškodený nemá povinnosť hľadať najlacnejšiu požičovňu. Pri dĺžke opravy je nutné vychádzať z celej doby prenájmu, počas ktorej bolo vozidlo v oprave. Poukázal na rozhodnutie KS Žilina 13Cob/116/2018. Dĺžka prenájmu tak bola v priamej úmere s prítomnosťou šetrenia škodovej udalosti. Poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov. Poškodené vozidlo sa počas celej doby nachádzalo v oprave.

3. Súd vykonaným dokazovaním súd zistil nasledujúci skutkový stav a dospel k nasledujúcim právnym záverom:

V konaní nebolo sporné, že dňa 05.06.2021 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu vozidla EČV: V.. Medzi stranami nebolo sporné, že zodpovednosť za poškodenie bola na strane vozidla, ktoré bolo v čase danej udalosti povinne zmluvne poistené u žalovaného. Poškodený si dal vozidlo opraviť a počas opravy daného vozidla si na základe Zmluvy o nájme č. 23/2021 zo dňa 10.06.2021 prenajal náhradné motorové vozidlo u žalobcu. Medzi stranami taktiež nebolo sporné, že prenájom predmetného vozidla trval od 10.06.2021 do 28.06.2021, t.j. 19 dní. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca si za prenájom vozidla vyfakturoval poškodenému sumu 3.260,- eur, pozostávajúcu z denného prenájmu á 170,- eur a poplatok za pristavenie vozidla vo výške 30,- eur. Medzi stranami nebolo sporné, že poškodený zmluvou o postúpení pohľadávky (č.l. 8) postúpil predmetnú pohľadávku na žalobcu. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný oznámením zo dňa 22.06.2022 oznámil žalobcovi že ukončil poistné šetrenie a žalobcovi poskytol plnenie vo výške 1.590,- eur, pričom uplatnený nárok krátil o sumu 1.190,- eur ako neuznaná doba započítania vozidla nad rámec ukončenia opravy a o sumu 480,- eur ako neuznaná denná sadzba nad rámec porovnateľných ponúk.

Sporným medzi stranami bola dôvodnosť nároku čo sa týka dĺžky prenájmu náhradného vozidla a dôvodnosť uplatnenej výšky dennej sadzby prenájmu náhradného vozidla.

K dĺžke prenájmu: Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal opodstatnenosť a dôvodnosť uplatneného nároku čo sa týka dĺžky prenájmu vozidla. Medzi stranami nebolo sporné, že vozidlo bolo do servisu z dôvodu opravy prevzaté dňa 10.06.2021. Vyplýva to aj z potvrdenia (č.1. 7). Žalovaný uviedol, že žalobcovi poskytol plnenie do ukončenia opravy, teda do dňa 21.06.2023. Ukončenie opravy sporné medzi stranami nebolo. Žalovaný uviedol, že žalovaný si ďalej uplatnil nárok aj za ďalších 7 dní po vykonaní opravy. Žalobca uvedenú skutočnosť nesporeoval. Žalobca dôvodnosť uplatneného nároku nad rámec vykonania opravy dôvodil obchodnou praxou opravovní, ktoré auto po oprave odovzdajú klientovi až po doručení krycieho listu. O tejto skutočnosti predložil ako dôkaz potvrdenie (č.l. 56). Pri rozhodovaní o výške škody súd vychádzal z ustanovenia § 442 OZ. Súd mal

za to, že náhrada škody má spočívať v náhrade nevyhnutných nákladov, ktoré poškodenému vznikajú. Za účelné a nevyhnutné náklady na prenájom náhradného vozidla nemožno podľa súdu považovať náklady, ktoré vzniknú mimo nevyhnutnej doby opravy poškodeného motorového vozidla. Náklady totiž musia vzniknúť v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Súd konštatoval, že poškodený nevie sám ovplyvniť dobu samotnej opravy, avšak ak prenájom vozidla trvá dlhší čas, je na žalobcovi, aby súdu preukázal ich opodstatnenosť a dôvodnosť. Nestačí poukázanie na obchodnú prax, ale poškodený musí preukázať dôvodnosť prenájmu na čas po ukončení opravy, napr. dôvody, pre ktoré si vozidlo nemohol prevziať bezprostredne po oprave. Odvolací súd je rovnakého právneho názoru ako súd prvej inštancie, že za účelné a nevyhnutné náklady na prenájom náhradného vozidla nemožno považovať náklady, ktoré vzniknú mimo opravy poškodeného motorového vozidla, pretože už nejde o náklady, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s poškodením vozidla. V momente zavŕšenia opravy poškodeného motorového vozidla je toto prevádzkyschopné a na strane poškodeného neexistuje odôvodnená potreba náhradného motorového vozidla (rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1Cob/71/2021-106). Z uvedeného dôvodu súd žalobu v časti 1.190,- eur, ako istinu vzťahujúcu sa na dĺžku prenájmu nad dobu, kedy bola ukončená oprava a súvisiaceho úroku, zamietol.

K dennej výške prenájmu: Pri rozhodovaní o spornej výške denného nájmu súd prisvedčil žalobcovi, že dostatočne preukázal dôvodnosť uplatnenej výšky denného nájmu predloženým cenníkom, a to MD-Bavaria Žilina, s.r.o. (č.1. 45), kde je cena 170,- eur. Žalovaný preukazoval svoje tvrdenie o neprimerane uplatnenej výške zo strany žalobcu cenníkmi, z ktorých vyplýva cena denného prenájmu Scuderia rent - 130 eur, MK car 85,- a 65,- eur pri BMW X6, 55 pri BMW X6. Súd prisvedčil žalobcovi, že žalovaným predložené cenníky uvádzajú výšku prenájmu pri zohľadnení 11-20 dní, teda táto skutočnosť môže mať podľa súdu vplyv na výšku denného nájmu. Poškodený pritom nevie ako dlho bude vozidlo potrebovať. Žalobca ďalej uviedol, že požičovne, na ktoré žalovaný poukázal, nepôsobia v žilinskom kraji. Toto tvrdenie žalovaný nijako nespороval. Uviedol zároveň, že dané požičovne požadujú zloženie depozitu, čo žalovaný nijako nespороval a aj táto skutočnosť môže ovplyvňovať ponúkanú výšku denného prenájmu. Súd konštatuje, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno voči tvrdeniu, že by žalobcom uplatnený a preukazovaný nárok nebolo možné považovať za dôvodný, teda že by išlo o primeranú výšku nájmu pre daný typ vozidla v danom regióne. Poškodený pritom nie je povinný hľadať najlacnejšiu formu prenájmu. Pokiaľ žalovaný spороval, že žalovaný si prenajal vozidlo vyššej triedy, uvedená skutočnosť nemá vplyv na dôvodnosť uplatnenej výšky nakoľko žalobca preukazoval cenníkom (č.1. 45) výšku pri vozidle rovnakej triedy 170,- eur. Pri vyššej triede preukazoval výšku 220,- eur. Súd dospel k záveru, že žalovaný návrh je v časti 48,- eur vzťahujúci sa na krátenú dennú výšku denného nájmu dôvodný, a preto žalobe v uvedenej časti vyhovel.

Žalobca si uplatnil spolu s istinou aj nárok na úrok z omeškania.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania; ich výšku stanovuje vykonávací predpis.

Žalobcom uplatnená výška úrokov z omeškania 5 % ročne je v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. Súd teda žalobcovi priznal predmetný nárok z priznanej časti istiny.

V zmysle vyššie uvedeného súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania v plnom rozsahu. Okamih omeškania sporný medzi stranami nebol. Podľa oznámenia ukončil žalovaný šetrenie dňa 22.06.2022. Podľa § 11 ods. 7 PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Úspech žalobcu súd vyčíslil v rozsahu 28,74 % (pomer priznanej istiny voči žalovanej istine), úspech žalovaného 71,26 %. Čistý úspech žalovaného 42,52 %.

O výške trov bude súd rozhodovať samostatným uznesením, po právoplatnosti rozsudku, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

4. Proti výrokom II. a III. rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý zároveň podal návrh na opravu chyby v rozsudku zo dňa 23.06.2023, č.k.

B1-40Cb/108/2022-69. Napadnutý rozsudok považoval za nesprávny z odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP.

Rozhodnutie súdu má zásadné skutkové a procesné vady, čo má za následok nesprávne skutkové zistenia, porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces, ako aj nesprávne právne posúdenie vecí a naplnia tak odvolacie dôvody v zmysle ustanovení § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP.

V prejednávanej veci bola okrem iného spornou skutočnosťou doba, po ktorú išlo o nutný a účelný prenájom náhradného vozidla a uplatnený nárok žalobu predstavuje poistné plnenie za obdobie 7 dní trvania nájmu náhradného vozidla. Súd zamietol uplatnený nárok žalobcu v rozsahu nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla za 7 dní nájmu.

So záverom súdu sa nemožno stotožniť jednak z dôvodu, že súd nesprávne ustálil moment zavŕšenia opravy, resp. vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov na opravu. Okrem toho súd nesprávne vyhodnotil podmienky vzniku zodpovednosti za škodu, najmä vo vzťahu k príčinnej súvislosti medzi vylúčením poškodeného z užívania jeho motorového vozidla a s tým súvisiacou potrebou vynaloženia nákladov na prenájom náhradného vozidla v čase opravy poškodeného vozidla.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že súd z vykonaných dôkazov vyvodil nesprávne skutkové zistenia, keď dospel k záveru, že ukončenie opravy medzi stranami sporné nebolo. S uvedeným záverom súdu žalobca zásadne nesúhlasí. Žalovaný totiž síce v odpore uviedol, že faktúra za opravu mu bola doručená dňa 21.06.2021, avšak túto v konaní nepredložil, a dátum, od ktorého odvodzuje ukončenie opravy teda objektívne nevyplýva z nijakého dôkazu, jedná sa preto len o skutkové a ničím nepodložené tvrdenie žalovaného.

Žalobca túto skutočnosť rozporoval už vo vyjadrení k odporu, kde na rozdiel od žalovaného zastával názor, že oprava je riadne ukončená až poskytnutím plnenia za opravu. Mal za to, že tento názor a postup je v súlade s princípom reparácie náhrady škody, ako aj so základnými princípmi povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel.

V súvislosti s dopravnou nehodou ako škodovou udalosťou vznikol poškodenému nárok na náhradu škody na poškodenom vozidle, ako i nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla, pričom moment vybavenia prvého nároku priamo ovplyvňuje výšku nároku z titulu prenájmu náhradného vozidla. Rozhodujúcou skutočnosťou v tomto smere je práve fakt, že pokiaľ by klient žalovaného nezavinil dopravnú nehodu, nedošlo by ku škode na vozidle, nutnosti opravy v servise, ktorého podmienky bol poškodený povinný akceptovať, a v konečnom dôsledku by nebol nutný prenájom náhradného vozidla po dobu, po ktorú bol poškodený vylúčený z užívania predmetu svojho vlastníctva. Zdôraznil, že poškodený si riadne splnil všetky povinnosti za účelom včasného a okamžitého uplatnenia nároku na náhradu škody v súvislosti so škodovou udalosťou, a to ako vo vzťahu k žalovanému, tak aj voči autoservisu. O tom, že z jeho strany nešlo o nijaké špekulatívne konanie svedčí aj skutočnosť, že poškodený nechal svoje vozidlo opraviť v autoservise MD-Bavaria Žilina, s.r.o., ktorý je obchodným partnerom žalovaného a súčasne autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla. Vzhľadom na to poškodený ako spotrebiteľ v dobrej viere očakával, že jeho motorové vozidlo bude opravené riadne, spoľahlivo a rýchlo a rovnako i vybavenie zo strany žalovaného bude promptné.

Povinnosť nahradiť náklady za prenájom náhradného vozidla za obdobie od dopravnej nehody do obdobia výplaty poistného plnenia pri kumulatívne splnenej podmienke oznámenia poskytnutia poistného plnenia je nielen v súlade s účelom povinného zmluvného poistenia, pretože poisťovňa má vykonať likvidáciu udalosti bez zbytočného odkladu, ale javí sa aj ako logické, rozumné či spravodlivé a navyše v súlade so všetkými právnymi zásadami, aj ako správne právne posúdené.

V danom prípade nemožno konštatovať nedostatok príčinnej súvislosti, nakoľko keby klient žalovaného nezavinil dopravnú nehodu, nedošlo by ku škode na vozidle, nutnosti opravy v servise, ktorého podmienky bol poškodený povinný akceptovať a v konečnom dôsledku by nebol nutný prenájom náhradného vozidla po dobu, po ktorú bol poškodený vylúčený z užívania predmetu svojho vlastníctva. Odovzdanie vozidla zo servisu nie je subjektívnou okolnosťou, ktorú by poškodený vedel alebo mohol ovplyvniť. Poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktorú nezavinil, disponoval finančnými prostriedkami na vyplatenie nákladov opravy autoservisu len za účelom, aby skrátil dobu zapožičania náhradného motorového vozidla. Rozhodujúcou skutočnosťou v danom prípade je fakt, že poškodený žiadnym spôsobom nemôže ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy v autoservise, pričom faktúru za opravu vozidla autoservis po ukončení opravárenských prác adresuje za účelom úhrady plnenia poisťovni vinníka autonehody. Poškodený bol preto zavinením klienta žalovaného vylúčený z užívania svojho vozidla až do okamihu, kým žalovaný neuhradil predmetnú faktúru za opravu poškodeného vozidla (doručil krycí list) autoservisu. Poukázal tiež na to, že faktúru za opravu vozidla autoservisu žalovaný bez akýchkoľvek okolností či námietok v celom rozsahu uhradil. Je preto objektívne akceptovateľné a účelné trvanie nájmu náhradného vozidla po celý čas opravy poškodeného vozidla, kedy sa toto preukázateľne nachádzalo v autoservise a táto skutočnosť nemôže

a nemala by byť na úkor poškodeného. Pokiaľ prvoinštančný súd posudzoval predmetný spor inak, uvedený názor súdu je potom arbitrárny. Prvoinštančný súd opomenul, že medzi žalovaným nárokom, konaním škodcu (povinne zmluvne poisteným u žalovaného) a vznikom škody je jednoznačne daná príčinná súvislosť. Záviselo od žalovaného, ako promptne krycí list doručí, a preto je možné konštatovať, že k vzniku škody v žalovanom rozsahu prispel svojím konaním (nekonaním) aj samotný žalovaný. Náklady na prenájom náhradného motorového vozidla je vzhľadom na to nevyhnutné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla a v žiadnom prípade nie vystavením faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla bez možnosti jeho reálneho užívania. Nesúhlasil s právnym posúdením a záverom súdu, ku ktorému dospel na základe vykonaného dokazovania, a to že poškodený mal možnosť prevziať si vozidlo po oprave a že práve poškodený musí preukázať dôvody, pre ktoré si vozidlo nemohol prevziať bezprostredne po oprave.

Za nesprávny považoval i záver súdu, podľa ktorého čakanie na ukončenie šetrenia a vydanie krycieho listu nie je skutočnosťou odôvodňujúcou nárok na náhradu nákladov poškodeného na najom náhradného vozidla. V priebehu prvostupňového konania žalobca súdu objasnil postup úhrady nákladov pri vykonávaní opráv motorových vozidiel v dôsledku poistných udalostí, kedy je zo strany autoservisov štandardne uplatňované zádržné právo k opravovanému motorovému vozidlu až do momentu zaplataenia fakturovanej ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia poistného plnenia poisťovňou alebo krycieho listu zo strany poisťovne. Uvedené v konaní preukázali potvrdením o bežnej obchodnej praxi.

Prvostupňový súd sa však vyššie prezentovanou argumentáciou žalobcu vôbec nezaoberal a procesnú obranu žalobcu tak nijako v odôvodnení rozhodnutia nevyhodnotil.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti bol toho názoru, že zotrvanie opraveného vozidla v autoservise až do úhrady nákladov za opravu, resp. doručenia krycieho listu pri úhrade týchto nákladov z povinného zmluvného poistenia vinníka autonehody nie je výsledkom svojvôle poškodeného v snahe o navyšovanie nákladov, ale jedná sa o obchodnú zvyklosť autoservisov, ktorá je všeobecne známa.

V tejto súvislosti poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax súdov vo vzťahu k otázke nutnosti a účelnosti vynaloženia nákladov na prenájom náhradného vozidla v skutkovo obdobných prípadoch, konkrétne napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13Cob/116/2018 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019 sp. zn. 14Cob/55/2019. Súčasne predložil rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.11.2021, sp. zn. 3Cob/202/2020 a poukázal na právne posúdenie odvolacieho súdu v bode 15. odôvodnenia.

Napadnutý rozsudok a jeho odôvodnenie je v rozpore s ust. § 220 ods. 2 CSP, keďže z neho nevyplýva posúdenie relevantných skutkových tvrdení a právnych argumentov žalobcu vo vzťahu k napadnutej časti. Konaním súdu prvej inštancie teda došlo súčasne k zásahu do práva žalobcu na spravodlivý proces.

S ohľadom na vyššie uvedené odvolacie dôvody navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, a to tak, že vo výroku II. žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.190,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.190,- eur od 08.07.2022 do zaplataenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia a o trovách konania rozhodne tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a na odvolacom súde v rozsahu 100 %.

Zároveň požiadal súd o oznámenie miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku.

Odvolateľ zároveň podal návrh na opravu chyby v rozsudku v zmysle § 224 CSP.

Uviedol, že súd vo výroku I. napadnutého rozsudku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 480,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 480,- eur od 08.09.2022 do zaplataenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplataenia istiny celkovo v sume 1.670,- eur spolu s úrokom z omeškania z tejto čiastky, a to od 08.07.2022 do zaplataenia. Následne však v bode 30. odôvodnenia rozsudku súd uvádza, že žalobcovi priznal nárok na úrok z omeškania v plnom rozsahu, pričom okamih omeškania sporný medzi stranami nebol.

Domnieval sa, že ide o zrejmu nesprávnosť, keďže dátum omeškania uvedený vo výroku I. rozsudku je odlišný od dátumu omeškania, od ktorého sa žalobca domáhal nároku na zaplataenie úroku z omeškania, a to napriek tomu, že podľa odôvodnenia súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania v ním uplatnenom rozsahu.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd opravil výrok I. rozsudku tak, aby bol v súlade s odôvodnením rozsudku, a teda: „Žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť istinu 480 eur spolu s úrokom z omeškania

vo výške 5 % ročne zo sumy 480 eur od 08.07.2022 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

5. K odvolaniu sa vyjadril žalovaný.

Uviedol, že so skutkovými zisteniami prvostupňového súdu žalovaný súhlasí, považuje ich za vecne správne a v súlade s právnym poriadkom.

Poukázal na tvrdenia žalobcu v bode 5 odvolania. Žalobca, na rozdiel od žalovaného, zastával názor, že oprava je riadne ukončená až poskytnutím plnenia za opravu. Tento názor a postup (podľa žalobcu) je v súlade s princípom reparácie náhrady škody ako aj so základnými princípmi povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel.

K uvedenému žalovaný uviedol, že faktúra za servis č. 31212385 bola zo strany žalovaného predložená pri prvom úkone voči súdu, teda bola prílohou odporu zo dňa 21.11.2022. Žalovaný opätovne predložil súdu faktúru za servis č. 31212385. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že oprava je riadne ukončená až poskytnutím plnenia za opravu.

Ako vyplýva z § 420 ods. 1 OZ „Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti“. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia zo dňa 22.03.2023, sp. zn. 7Co/187/2022 konštatoval, cit:

„Za podstatné pre rozhodnutie odvolací súd považoval že tak, ako konštatoval prvoinštančný súd, za dôvodný možno považovať prenájom náhradného motorového vozidla za obdobie od odovzdania poškodeného motorového vozidla servisu, teda od 15.7.2021 do doby, keď bolo poškodené motorové vozidlo opravené, a teda, keď ho poškodená obchodná spoločnosť mohla znova objektívne využívať“. Žalovaný trval na svojich vyjadreniach, že poškodený v uvedený deň - v deň vystavenia faktúry už reálne mal možnosť prevziať si svoje plne funkčné a opravené motorové vozidlo z autoservisu, pričom potvrdenie autoservisu, v zmysle ktorého autoservis nevydá motorové vozidlo bez doručenia krycieho listu, nie je možné považovať za právne relevantné, a to na základe nižšie uvedeného ustanovenia, ktoré vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu Žilina, sp. zn. Co/187/2022 zo dňa 22.3.2023.

V bode 7. žalobca uvádza, že „pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z premisy, že samotné vykonanie opravy nebolo v nijakom prípade rozhodnutím poškodeného, ale výsledkom škodovej udalosti zavinenej práve klientom žalovaného. Poškodený prenájomom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval jemu vzniknutý nepriaznivý stav.“ Účelom inštitútu náhrady motorového vozidla je podľa názoru žalovaného nahradiť poškodenému náklady počas doby, kedy poškodený objektívne nemôže používať poškodené motorové vozidlo. To znamená, že prebieha jeho oprava v autoservise, no akonáhle dôjde k zavŕšeniu jeho opravy a vozidlo je plne funkčné a pripravené na prevádzku, žalovaný nevidí dôvod, prečo by ďalej žalovaný mal preplácať poškodenému náhradné vozidlo.

Nutnosť vynaloženia nákladov na prenájom náhradného vozidla je obmedzená na dobu nevyhnutnej potreby vykonania opravy, resp. na dobu úkonov potrebných na likvidáciu škodovej udalosti. V prípade, ak je poškodené vozidlo prevádzky schopné, nie je dôvod, aby nebolo používané v čase, keď sa oprava reálne nevykonáva“. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Co/131/2019 zo dňa 14.4.2020, ktorý vo svojom odôvodnení ďalej uviedol: „V prípade, ak je poškodené vozidlo prevádzkyschopné, nie je dôvod, aby nebolo používané v čase, keď sa oprava reálne nevykonáva“.

Žalovaný zdôraznil, že poškodený mal možnosť si prevziať opravené motorové vozidlo najneskôr dňom zhodným s vystavením faktúry za opravu motorového vozidla, teda dňa 21.06.2021 (uvedený deň je zhodný s dňom poskytnutia služby - deň dodania tovaru v zmysle predmetnej faktúry) a autoservis by nemohol, resp. nemal žiadne oprávnenie, ktoré by korešpondovalo a bolo v súlade s právnym poriadkom zadržiavať motorové vozidlo bez uvedenia zákonných ustanovení a náležitého právneho zdôvodnenia. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby odvolací súd po vykonanom dokazovaní v predmetnej právnej veci potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny, priznal žalovanému účelne vynaložené trovy konania a zároveň konštatoval, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Žalobca v odvolacej replike sa v celom rozsahu pridrižiava svojich doterajších vyjadrení, písomných podaní a argumentácie v tomto konaní, poukázal najmä na obsah svojho odvolania ako aj ostatných ústnych a písomných podaní. Vzhľadom na uvedené bol žalobca toho názoru, že závery súdu, na ktorých založil svoje rozhodnutie, nemožno považovať za správne, nakoľko súd napadnutým rozsudkom v podstate vylúčil zodpovednosť za škodu vzniknutú poškodenému v dôsledku dopravnej nehody

zapríčinenej poistencom žalovaného, a to absolútne nedôvodne s ohľadom na skutočnosti, ktoré nemožno poškodenému pričítať.

Poukázal na to, že dôvod užívania náhradného vozidla odpadá až ku dňu vydania opraveného vozidla poškodenému, pretože k predmetnému dňu sa opravené vozidlo dostalo do dispozície poškodeného, čo zodpovedá právnomu názoru vyslovenému v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34. Deň ukončenia opravy nemožno považovať za rozhodujúci deň, ku ktorému by mal poškodený ukončiť nájom náhradného vozidla, ak nemá objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom užívať. Táto nastáva až momentom vydania opraveného vozidla autoservisom poškodenému, ku ktorému autoservis pristupuje v čase, keď má aspoň deklarované krytie nákladov na vykonanú opravu zo strany poisťovne prostredníctvom krycieho listu, a teda momentom, keď z objektívneho hľadiska môže poškodený opravené vozidlo prevziať. Moment vydania opraveného vozidla poškodenému tak závisí od konania poisťovne, preto je podľa názoru žalobcu daný ním uplatnený nárok voči žalovanému na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla po dobu zotrvania opravovaného vozidla poškodeného v autoservise.

Žalobca mal za to, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky. Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poistenca žalovaného, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie opraveného motorového vozidla mu umožňuje autorizovaný autoservis, až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa.

Žalobca poukázal na závery Krajského súdu v Bratislave vyslovené v rozsudkoch zo dňa 18.10.2023 pod sp. zn. 3Cob/86/2023-145 a zo dňa 15.11.2023 pod sp. zn. 3Cob/94/2023, ktoré rešpektujú účel náhradného vozidla a práva poškodeného, ktorý proti svojej vôli nemôže užívať svoje opravované vozidlo poškodené poistencom poisťovne, aby na ňom bola vykonaná oprava zaisťujúca jeho prevádzkyschopnosť. Za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je podľa názoru Krajského súdu v Bratislave potrebné považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle ust. § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. V prípade opravy poškodeného vozidla autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo len až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že opravu vozidla zaplatí. Pokiaľ nie je faktúra servisu za opravu uhradená, poškodený nemôže svoje vozidlo užívať a jeho obmedzenie spôsobené poistnou udalosťou stále trvá. Ukončením nájmu v deň vystavenia faktúry a odovzdaním náhradného vozidla by sa poškodený dostal do situácie, že zostane prakticky bez vozidla až do ukončenia likvidácie. Je potrebné považovať za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla od momentu, kedy bolo vozidlo prijaté do opravy až do momentu jeho vydania poškodenému, a to za predpokladu, že dobu nájmu úmyselne alebo z nedbanlivosti poškodený nepredĺžil svojím úmyselným konaním alebo nedbanlivosťou.

Čakanie na krycí list tak spadá do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, ktoré vymedzujú obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla po dobu vykonávania opravy jeho motorového vozidla. V prejednáwanej veci nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola pričítateľná poškodenému, práve naopak, doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinenej poistencom žalovaného a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poistnej udalosti prešla na poisťovňu.

Žalobca v intenciách záverov plynúcich z Nálezu ÚS SR zastával názor, že na poškodenom, resp. žalobcovi, ani nemôže spočívať dôkazné bremeno ohľadom skutočností, ktoré nastali mimo jeho vplyvu (okolnosti trvania opravy, doručovania krycieho listu, nevydania motorového vozidla ku dňu vykonania jeho opravy). Autorizovaný servis neinformuje poškodeného o tom, že bola vystavená faktúra za opravu jeho motorového vozidla, túto zasiela rovno poisťovni a opravené motorové vozidlo vydáva poškodenému doručením krycieho listu od poisťovne, kedy sa reálne dostáva opravené motorové vozidlo do dispozičnej sféry poškodeného a odpadá potreba a účel užívania náhradného motorového vozidla.

Žalobca sa nestotožnil so záverom súdu o tom, že náklady na prenájom náhradného vozidla vzniknuté po dátume vystavenia faktúry nie je možné považovať za škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Uvedený záver totiž nereflektuje na účel náhradného vozidla vymedzený v Náleze ÚS SR, ktorý podľa názoru žalobcu vylučuje dopad konania autorizovaného autoservisu na príčinnú súvislosť

medzi dopravnou nehodou a nutnosťou a účelnosťou užívania náhradného vozidla po dobu zotrvania opravovaného vozidla poškodeného v autoservise. Žalobca nesúhlasí ani so záverom, že autoservis si nemohol uplatniť zadržné právo. V predmetnom spore, v prejednávanej veci a ani v obdobných sporoch nebolo preukázané, že lehota splatnosti faktúry je výsledkom dohody autoservisu a poškodeného alebo autoservisu a žalovaného. Žalobca poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax Krajského súdu v Žiline, a to konkrétne rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.03.2024 sp. zn. 11Co/88/2023 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.03.2024 sp. zn. 9Co/107/2023.

S poukazom na uvedené aj naďalej navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Mestského súdu Bratislava III zo dňa 23.06.2023, č. k. 40Cb/108/2022-69 v spojení s opravným uznesením zo dňa 14.11.2023, č. k. B1-40Cb/108/2022-85 zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.190,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.190,- eur od 08.07.2022 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia a o trovách konania rozhodne tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a na odvolacom súde v rozsahu 100 %.

7. Žalovaný v odvolacej duplike sa v celom rozsahu pridržiaval svojich doterajších vyjadrení. Trval na tom, že neboli splnené podmienky, ktoré by zakladali povinnosť žalovanej na náhradu škody žalobcovi. Žalobca poukázal na názor vyslovený v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34 (ďalej len „Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky“). Predmetné uznesenie sa zaoberalo otázkou, kedy zaniká nárok na náhradné vozidlo z PZP, ak oprava poškodeného motorového vozidla je neekonomická. V otázke čiastočnej škody sa ústavný súd stotožnil s názorom krajského súdu. V prípade čiastočnej škody krajský súd dospel k záveru, že účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Krajský súd v Bratislave sp. zn. 4Cob/102/2020 z 23. júna 2022 konštatoval nasledovne: „Možno súhlasiť so žalobcom, že pri tzv. parciálnej škode, kedy je poškodené vozidlo ekonomicky opraviteľné je rozhodujúcou skutočnosťou, kedy sa oprava poškodeného motorového vozidla ukončila. Uvedené vyplýva aj zo súdnej praxe, keďže súdy priznávajú náhradu za prenájom motorového vozidla (pri splnení ostatných zákonných podmienok) do doby, kým je poškodené vozidlo opravené.“

Žalobca vo svojom vyjadrení aplikuje závery ústavného súdu v otázke riešenia totálnej škody na prípady parciálnej škody. V otázke riešenia parciálnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Je absurdné, aby motorové vozidlo bolo opravené a zároveň mal poškodený naďalej v prenájme náhradné vozidlo. Završením opravy dochádza k naplneniu účelu, za akým poškodený odniesol do opravy poškodené motorové vozidlo.

Žalovaný opätovne zdôraznil, že poškodený mal možnosť si prevziať opravené motorové vozidlo najneskôr dňom zhodným s vystavením faktúry za opravu motorového vozidla, teda dňa 21.06.2021 (uvedený deň je zhodný s dňom poskytnutia služby - deň dodania tovaru v zmysle predmetnej faktúry) a autoservis by nemohol, resp. nemal žiadne oprávnenie, ktoré by korešpondovalo a bolo v súlade s právnym poriadkom zadržiavať motorové vozidlo bez uvedenia zákonných ustanovení a náležitého právneho zdôvodnenia. Autoservis nemá zákonnú možnosť zadržiavať motorové vozidlo do vystavenia krycieho listu, resp. úhrady fakturovanej sumy poisťovňou, nakoľko na zaplatenie faktúry autoservis stanovil vo faktúre dobu dvoch týždňov.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby odvolací súd po vykonanom dokazovaní v predmetnej právnej veci potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny, priznal žalovanému účelne vynaložené trovy konania a zároveň konštatoval, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania.

8. Ďalšie vyjadrenie podané nebolo.

9. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Odvolací súd v zmysle § 385 ods. 1 CSP nepovažoval za potrebné a účelné nariadiť vo veci pojednávanie, nakoľko vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom bez potreby zopakovať či doplniť dokazovanie, pričom predmetom odvolacieho prieskumu bolo právne posúdenie otázky, ku ktorej sa sporové strany dostatočne a vyčerpávajúco vyjadrili. Nariadenie pojednávania si nevyžadoval

ani žiaden dôležitý verejný záujem. Po oboznámení sa s obsahom spisu, procesným postupom súdu prvej inštancie, dôvodmi odvolania žalobcu, vyjadrením žalovaného odvolací súd dospel k záveru, že boli naplnené odvolacie dôvody.

10. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej zákon o PZP), poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

12. Podľa § 11 ods. 2 zákona o PZP poisťovateľ je povinný po uzavretí poistnej zmluvy vydať poistníkovi bez zbytočného odkladu na účel zabezpečenia náhrady vzniknutej škody tlačivo na vypísanie údajov o dopravnej nehode alebo škodovej udalosti, ich účastníkoch, zúčastnených vozidlách a ich poškodení, poistení zodpovednosti a zavinení; poisťovateľ je povinný vydať poistníkovi tlačivo aj na požiadanie.

13. Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o PZP náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

14. Podľa ustanovenia § 427 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ) fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

15. Podľa ustanovenia § 427 ods. 2 OZ rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

16. Podľa ustanovenia § 442 ods. 1 a ods. 2 OZ, uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhradza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhradza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

17. Podľa ustanovenia § 443 OZ pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

18. Podľa ustanovenia § 788 ods. 1 OZ poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

19. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 4Cob/148/2024-200 zo dňa 19.2.2025 pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu vstúpil ako žalobca Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20,010 01 Žilina, IČO: 50 496 166.

20. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že dňa 05.06.2021 došlo k dopravnej nehode, ktorá bola spôsobená na vozidle EČV: V.. Vozidlo bolo v čase nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného. Poškodený dal vozidlo opraviť v autoservise MD-Bavaria Žilina, s.r.o., ktorý je obchodným partnerom žalovaného a súčasne autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla, načo nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 23/2021, na základe ktorej si žalobca prenajal vozidlo BMW740xD, za nájomné vo výške 170,- eur/deň a za jednorazový poplatok za pristavenie 30,- eur. V zmysle protokolu o prenájme bolo vozidlo dané do užívania dňa 10.06.2021. Nájom trval od 10.06.2021 do 28.06.2021 - až do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu. Poškodený postúpil svoju pohľadávku na žalobcu zmluvou zo dňa 29.06.2021. Žalovaný listom zo dňa 22.06.2022 oznámil žalobcovi, že ukončil šetrenie udalosti a poskytol 1.590,- eur, pričom nepriznal nájom za 7 dní prenájmu vozidla. Dňa 24.06.2022 poskytol žalobcovi plnenie.

Súd I. výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 480,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 480,- eur od 08.09.2022 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. výrokom vo zvyšku súd žalobu zamietol.

III. Žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42,52 %.

Žalobca podal odvolanie proti II. a III. výroku rozsudku a zároveň podal návrh na opravu chyby v rozsudku v zmysle § 224 CSP, nakoľko súd v I. výroku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 480,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 480,- eur od 08.09.2022 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, hoci sa žalobca podanou žalobou domáhal zaplatenia istiny celkovo v sume 1.670,- eur spolu s úrokom z omeškania z tejto čiastky, a to od 08.07.2022 do zaplatenia. Následne však v bode 30. odôvodnenia rozsudku súd uvádza, že žalobcovi priznal nárok na úrok z omeškania v plnom rozsahu, pričom okamih omeškania sporný medzi stranami nebol.

Podľa žalobcu ide o zrejmu nesprávnosť, keďže dátum omeškania uvedený vo výroku I. rozsudku je odlišný od dátumu omeškania, od ktorého sa žalobca domáhal nároku na zaplatenie úroku z omeškania, a to napriek tomu, že podľa odôvodnenia súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania v ním uplatnenom rozsahu.

Preto navrhol, aby súd opravil výrok I. rozsudku tak, aby bol v súlade s odôvodnením rozsudku, a teda: „Žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť istinu 480 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 480 eur od 08.07.2022 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

21. Medzi stranami nebolo sporné, že prenájom predmetného vozidla trval od 10.06.2021 do 28.06.2021 ani to, že žalobca si za prenájom vozidla vyfakturoval poškodenému sumu 3.260,- eur pozostávajúcu z denného prenájmu á 170,- eur a poplatok za prístavenie vozidla vo výške 30,- eur. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný oznámením zo dňa 22.06.2022 oznámil žalobcovi, že ukončil poisťné šetrenie a žalobcovi poskytol plnenie vo výške 1.590,- eur, pričom uplatnený nárok krátil o sumu 1.190,- eur ako neuznaná doba započítania vozidla nad rámec ukončenia opravy a o sumu 480,- eur ako neuznaná denná sadzba nad rámec porovnateľných ponúk. Sporným medzi stranami bola dôvodnosť nároku čo sa týka dĺžky prenájmu náhradného vozidla a dôvodnosť uplatnenej výšky dennej sadzby prenájmu náhradného vozidla. Podľa súdu za účelné a nevyhnutné náklady na prenájom náhradného vozidla nemožno podľa súdu považovať náklady, ktoré vzniknú mimo nevyhnutnej doby opravy poškodeného motorového vozidla. Náklady totiž musia vzniknúť v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou.

22. Odvolací súd konštatuje, že odvolanie žalobcu smerovalo len k dĺžke nájmu a nie k dennej výške nájmu motorového vozidla. Preto sa odvolací súd sa zaoberal len dĺžkou nájmu motorového vozidla.

23. K nálezu Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023, ktorý zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Cob/102/2020 zo dňa 23. júna 2022 a na ktorý poukázal žalobca i žalovaný, odvolací súd poukazuje na to, že v ďalšej rozhodovacej činnosti senát 4Cob (vzhladom na vývoj judikatúry) zmenil právny názor, ktorý bol vyslovený v odôvodnení rozhodnutia 4Cob/102/2020, podľa ktorého nárok na náhradu za prenájom motorového vozidla patrí poškodenému do doby, kedy je vozidlo opravené (napr. rozsudok 4Cob/19/2023 zo dňa 27.03.2025).

24. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že vozidlo bolo do servisu na opravu prevzaté dňa 10.06.2021 a zároveň bola uzatvorená Zmluva o nájme motorového vozidla č. 23/2021 zo dňa 10.06.2021. Nájom náhradného vozidla trval od 10.06.2021 do 28.06/2021 po dobu trvania poškodeného vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom disponovať.

Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že oprava je riadne ukončená až poskytnutím plnenia za opravu. Žalovaný žalobcovi poskytol plnenie do ukončenia opravy, teda do dňa 21.06.2021. Poškodený už v deň vystavenia faktúry mal reálnu možnosť prevziať si svoje plne funkčné a opravené vozidlo z autoservisu, pričom potvrdenie autoservisu, v zmysle ktorého autoservis nevydá motorové vozidlo bez doručenia krycieho listu, nie je možné považovať za právne relevantné.

25. Odvolací súd dodáva, že z ustanovenia § 4 PZP vyplýva, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu. Skutočnou škodou je aj nájomné za prenajaté motorové vozidlo. Podľa odvolacieho súdu v konaní bola preukázaná aj príčinná súvislosť, keď škodová udalosť, a to poisťná udalosť skutočne spôsobila škodu, o náhradu ktorej v konaní išlo. Možnosť využitia náhradného vozidla počas opravy vlastného motorového vozidla je formou určitej kompenzácie za

škodu spôsobenú na vozidle poškodeného. Náhrada nákladov za požičanie náhradného vozidla reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťovnej udalosti, ktorú nezavinil, používať vlastné motorové vozidlo. V konaní nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola zapríčinená poškodeným.

26. Odvolací súd dodáva, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne.

Odvolaciemu súdu je známa obchodná prax, že autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo až po zaplatení ceny opravy alebo je možné požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu. Túto skutočnosť potvrdil aj autoservis, ktorý v tomto smere vydal potvrdenie o obchodnej praxi pri využívaní krycieho listu (č.l. 56). V danom prípade išlo o autoservis, ktorý je obchodným partnerom žalovaného a súčasne autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla, na čo nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 23/2021. Práve partnerský vzťah poisťovateľa škodcu (žalovaného) a autoservisu, ktorého reálnym vyjadrením je aj vydanie krycieho listu, má byť tou skutočnosťou, na základe ktorej vydá autoservis poškodenému opravené vozidlo, čím sa skrátí nevyhnutná doba, počas ktorej bude zo strany poškodeného potrebné využívať náhradné vozidlo. Bolo preto v záujme žalovaného poskytnúť autoservisu ihneď po vystavení faktúry krycí list.

27. Odvolací súd sa teda stotožnil s tvrdením odvolateľa, že vo väčšine prípadov až po vystavení krycieho listu poisťovňou servis vydá vozidlo poškodenému, čo bol aj tento prípad. Ukončením opravy (21.06.2021) nie je možné jednoznačne konštatovať, že už týmto dňom si poškodený mohol vozidlo prevziať, a teda že nájom mohol byť týmto dňom ukončený. Od vzniku poisťovnej udalosti do možnosti prevziať si poškodené vozidlo poškodený nemal možnosť vozidlo užívať, pričom je rozhodujúca skutočná dĺžka doby, po ktorú ho nemal k dispozícii. Ukončenie opravy neznamená okamžitú povinnosť žalovaného prevziať motorové vozidlo a vrátiť zapožičané hneď v ten deň. Nemožno od poškodeného vyžadovať, aby znášal dôsledky toho, že čistý čas opravy predstavuje nižší počet dní, než v skutočnosti vozidlo bolo umiestnené u autoservise, v ktorom sa oprava vykonávala. Poškodený by nemal znášať dôsledky škodovej udalosti, ktorú nezavinil. Preto nepriznaná suma za prenájom náhradného motorového vozidla za ďalších 7 dní nájmu náhradného vozidla podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje nutne a účelne vynaložené náklady zo strany žalobcu.

28. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného nevidí dôvod, aby zo strany zmluvnej poisťovne nedošlo k nahradeniu nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla poškodenému partnerským servisom až do úhrady náhrady škody, príp. vydania krycieho listu. Existencia príčinnej súvislosti medzi poisťovnou udalosťou a vznikom súvisiacej škody, spočívajúcej v nájmomnom za prenájom náhradného motorového vozidla až do úhrady, resp. vydania krycieho listu zo strany žalovaného, je daná (rozsudok Krajského súdu v Žiline 9Co/105/2024 zo dňa 24.09.2024).

29. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd konštatoval, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla BMW 740 xD, EČV: G. za nájomné vo výške 170,- eur denne a za jednorazový príplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- eur, za obdobie od 10.06.2021 do 28.06.2021, t.j. po dobu zotrvania motorového vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu.

30. Preto odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmenil II. výrok napadnutého rozsudku v spojení s opravnými uzneseniami tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.190,- eur istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.190,- eur od 08.07.2022 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň zmenil aj III. výrok napadnutého rozsudku v spojení s opravnými uzneseniami tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konaní v rozsahu 100 %.

31. Odvolací súd dodáva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

32. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).